

عنوان مقاله:

بازخوانی اصول تزئینات و فضاسازی معماری ایرانی با تحلیل محتوای نقاشی ایرانی (نمونه موردی: مساجد)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شیدا تقی زاده - دانشجوی ارشد معماری داخلی موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

امید میرزایی - دانشجوی ارشد معماری داخلی موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

خلاصه مقاله:

معماری ایران از دیرباز پیوند عمیقی با سایر هنرها همچون نقاشی، مجسمه سازی و خطاطی داشته است؛ تا بدان جا که برخی بناها را به سختی می توان بدون نقاشی ها، خطاطی ها و یا نقش برجسته هایش تصور کرد. معماران ایرانی به وسیله تزئینات و با استفاده از ترکیبات و اشکال نمادین بافضا درارتباط بوده و با بهره مندی از تناسبات مختلف و بکارگیری الگوها و پلان ها در کنار یکدیگر، سازنده چنین طرح های شگفت انگیز از معماری بودند. با گذشت زمان، به تدریج نقش و نحوه به کارگیری این هنرها در معماری ایرانی به اقتضای زمان تغییر یافت. هدف از این پژوهش تحلیل و بازخوانی اصول و قواعد فضاسازی و تزئینات در معماری ایرانی با تحلیل محتوای نقاشی و نگارگری ایرانی است. مطالعه نقاشی ها و نگاره های اصیل ایرانی ادوار مختلف تاریخ، می تواند ما را از فرهنگ بصری گذشتگان آگاه سازد که معماری نیز بخشی از آن فرهنگ بصری است. برای درک بهتر موضوع، مکتب هرات و مکتب تبریز با توجه به پیشینه غنی آنها مورد تحلیل قرار گرفته اند. پس از مطالعات اولیه مساجد به عنوان نمونه موردی پژوهش انتخاب شده و واکاوی صورت گرفته است. تحقیق پیش رو به لحاظ ماهیت اکتشافی و تفسیری- تاریخی است و به لحاظ هدف، کاربردی است؛ بدین ترتیب در پی دستیابی به اصول و قواعدی است که بتوان آن ها را در عمل و اجرا به کار بست. ازجمله مسائلی که امروزه جای آن در حوزه معماری خالی است، بحث انتقال معنا از سایر بخش های هنری همچون نقاشی به حوزه معماری است و امید است این پژوهش بتواند آغازی بر این موضوع باشد.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، تزئینات، فضا، نقاشی ایرانی، مساجد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291061>

